

KAMPVERHAALTJES 2000: DE MAFFIA

Rollen:

01. Don Mascarpone: de oude Don, wil met pensioen gaan, maar wie wordt zijn opvolger?, echte Don van de oude stempel, grote zegelring = WERNER
02. Mama Miracoli: vrouw van de Don. = FIEKE
03. Vito Advisario: raadsman, de 'consiglieri' van de Don = ROB
04. Roberto: oudste zoon, verwijfd, niet geïnteresseerd in het 'Don-schap', heel vriendelijk voor zijn vrouw = ALEXANDER
05. Giorgio: tweede zoon, echte Italiaanse macho, grote bek, stoefter, hemd open, gouden ketting = TOM
06. Rolando: jongste zoon, intelligent, zou de ideale opvolger zijn = FREDERIK
07. Sofia: vrouw van Roberto, een echte 'gendarm', wil dat haar man Don wordt = AN
08. Lina: vrouw van Giorgio, slet = CAROLINE
09. Helena: vrouw van Rolando, dom, maar maakt goede spaghetti = LEEN
10. Voorbijganger (zakkenrollen) =
11. Meisje (versieren) =
12. iedereen waanzinnig verkleed = IEDEREEN

DAG 1: 12 juli (askedag) (zakrollen)

Materiaal:

Bureau

Acteurs:

Don	Giorgio	Roberto	Helena
Vito	Rolando	Lina	Sofia

Verhaal:

De Don zit achter zijn bureau. Hij is duidelijk aan het nadenken. Hij moet een zware beslissing nemen. Vito Advisario zit er in stilte bij.

Vito: Mijn Don, wat is er toch aan de hand, je bent zo afwezig, zo aan het peinzen.

Don: Raadsman, ik ben nu 70, binnenkort mag ik zelfs niet meer met de auto rijden en ik ben moe. Het wordt tijd om de fakkel door te geven. Ik wil met pensioen. Ik ga mij een hobby zoeken om mij te bezig te houden. Probleem is: wie van mijn zonen wordt mijn opvolger?

Vito: Maar Don, dit komt toch wel onverwacht. Je bent in de fleur van je leven. En zijn je zonen er wel klaar voor? Ik weet niet of Roberto wel zo geschikt is. Hij is nogal ... euh ... verwijfd. *(Terwijl de kinderen overlopen worden, komen ze even op, zodat iedereen ze leert kennen.)*

Don: Ja, inderdaad. Hij is nogal verwijfd, maar hij is en blijft mijn oudste zoon. En hij is toch een goed koppel met Sofia. Die is man voor twee.

Vito: En Giorgio? Hij gebruikt zijn tijd vooral om te stoefen en achter de vrouwtjes aan te zitten. Maar kunnen we hem vertrouwen voor serieuze dingen?

Don: En mijn schoondochter? Ons Lina. Die is al niet veel beter! (ze ... alles wat benen heeft)

Vito: Misschien zou Rolando, uw jongste zoon, nog de beste keuze zijn.

Don: Tja, ik weet het niet. Hij heeft zo een domme vrouw. Het enige wat zij goed kan, is spaghetti koken. Maar dat kan ze dan wel heel goed.

Vito: Ja, Helena haar spaghetti is overheerlijk.

Don: Ik mag niemand bevoordelen, het zijn allemaal mijn kinderen. Ik moet ze allemaal een kans geven. Maar de familie moet zeker blijven bestaan.

Vito: Kunnen we hen niet testen, Don? We laten ze een aantal proeven doen om te bewijzen dat ze een waardige Don zouden zijn en dat ze alle knepen van het vak kennen.

Don: Ik heb mijn besluit genomen. Laat mijn kinderen binnenkomen, zodat ik het hen kan meedelen.

(kinderen komen binnen, weten eigenlijk niet waarom ze bij hun vader moeten komen)

Don: Kinderen, Filii mii, ik, Don Mascarpone, heb jullie iets te vertellen. Ik ga met pensioen en één van jullie gaat mij opvolgen.

Giorgio: Ja, oké papa. Ik ben er. 't Is in orde. Ik zal het wel doen.

Sofia: Hela, hela, mijn Roberto is wel de oudste zoon, hij heeft het meeste recht om Don Mascarpone op te volgen.

Roberto: Ja, dat is waar. *(er wordt bijna ruzie gemaakt, maar Vito komt tussen)*

Vito: Kinderen, kinderen. De Don heeft reeds een beslissing genomen. Luister naar hem.

Don: Jullie krijgen allemaal een kans, maar jullie zullen je moeten bewijzen. Vito Advisario en ik zullen een aantal proeven opstellen. Wie de beste Italiaan en maffioso is, zal mij opvolgen. Jullie krijgen voor elke proef een dag om je voor te bereiden. Hier is de eerste proef: Laat maar eens zien hoe goed jullie zijn in één van de basiseigenschappen van een maffioso: zakrollen. Morgen mogen jullie je kunst laten zien.

DAG 2: 13 juli (tippersdag) (zwijgen)

Materiaal:

Bureau	Oorbellen (hoe groter, hoe liever)	Onderbroek (hoe sexier, hoe liever)	Lege portefeuille
Plastic zakje			

Acteurs:

Don	Giorgio	Roberto	Helena
Vito	Rolando	Lina	Sofia
Persoon wiens zakken gerold worden			

Verhaal:

Don: Goedemorgen, kinderen.

Kinderen: *(zeggen allemaal op hun typische manier)* Goedemorgen pa, vader, papa.

Don: we zullen eens zien wie van jullie er het beste kan zakkenrollen.

(Helena haalt een plastic zak boven)

Helena: Kijk, Don, ik heb mijn zak bij om te rollen.

Vito (*roept*): hoe is dat toch mogelijk! Ben jij echt achterlijk of doe je maar alsof?

Helena: Ja, maar (*begint te huilen*)

Rolando: Helena, 't is allemaal zo erg niet. Vooruit ga maar een potje spaghetti maken. (*Hij geeft haar een zedig kusje en ze vertrekt*)

Don: Genoeg tijd verloren. Laat maar eens zien wat jullie kunnen.

Er komt een voorbijganger voorbij (anders was het geen voorbijganger!). De drie broers zorgen ervoor dat ze alledrie iets pikken. Ieder dit doet dit op zijn manier: Roberto verwijfd, Giorgio macho en Rolando slim.

Vito: En wat is de buit?

Roberto: Zie eens wat een schoon oorbellen. Ze passen helemaal bij de kleur van mijn kousen.

Vito: Jaja, de volgende.

Giorgio: Ja, ik heb dus het belangrijkste genomen voor een man. Tadadada ... schat, een nieuw slipje?

Lina: Zie eens, hoe schoon. Kom hier schatje, dat ik je (*Dampende sex?*)

Vito: En Rolando, wat heb jij?

Rolando: Ik heb het simpel gehouden: ik heb een portefeuille gestolen.

Giorgio: En wat zit erin?

Rolando: Wat er in elke portefeuille zit, zeker? Wat geld wat bankkaarten, wat persoonlijke spullen.

Vito: We zullen eens zien. (*Hij draait de portefeuille om en er valt niets uit*)

Don: We zullen maar overgaan tot de volgende proef zeker.

Vito: Morgen is het een proef voor de dames. De vrouw van een Don ziet alles, hoort alles, maar ze moet vooral altijd kunnen zwijgen. Ik ben eens benieuwd hoe goed jullie dat kunnen. Jullie hebben nog een hele dag om te oefenen.

DAG 3: 14 juli (kwiksdag) (vermommen)

Materiaal:

Bureau

Voor iedereen een stoel

Acteurs:

Don

Vito

Lina

Helena

Sofia

Verhaal:

Don: En dochters zijn jullie er klaar voor? We zullen eens zien hoe goed jullie kunnen horen, zien en zwijgen.

Helena: Ik zie heel goed en horen is ook geen probleem.

Sofia: Zwijg al maar, zwijgen is voor ons geen enkel probleem.

Lina: Ja, ik kan mijn mond dicht houden

Vito: We zullen wel eens zien. Zet u, dames.

(De Don en Vito beginnen te roddelen, de dames bijten op hun tanden om te zwijgen, maar ...)

Don: Zeg Vito, weet je nog dat vorige vriendinnetje van onze Rolando.

Vito: Ja, dat was een knap ding en slim. Je kon er zelfs een gesprek op mannenniveau mee voeren.

Don: Hij is er niet echt op vooruit gegaan. Als je dat vergelijkt met Helena. Alhoewel, ze kon absoluut niet koken. Ze zou er zelfs in geslaagd zijn om water te laten aanbranden. En Helena is misschien niet slim, ze kan absoluut zeer goede spaghetti koken.

Helena (trots): Ja, mijn spaghetti is fantastisch!

Vito: Zeg Don, hoe zit dat nu eigenlijk met Giorgio? Heeft hij nog altijd zoveel succes bij de vrouwen als vroeger? Hij versleet vroeger het ene vriendinnetje na het andere, soms had hij er zelfs twee tegelijk.

Don: Och zwijg me ervan. Volgens mij denkt hij niet met zijn verstand, maar met een ander lichaamsdeel. Hij loopt nog steeds achter alles wat een rok draagt. Ik denk als zijn broer een rok zou dragen, dat hij er ook nog achteraan zou gaan.

Vito: Ja en Roberto zou dat durven: een rokje aandoen.

Don: Hij deed dat al toen hij nog een klein jongetje was. Als je hem liet doen, liep hij constant in kleren van zijn moeder rond.

Lina: Volgens mij willen ze iets zeggen over jouw man. Draagt hij jouw kleren ook misschien?

Sofia: Natuurlijk niet, het zijn allemaal roddels. Roberto is helemaal niet zo.

Lina: Jaja, dat zal wel, waar rook is, is vuur. Er zal wel iets van waar zijn.

Sofia: Je zou beter is naar je eigen man kijken. Hij kan geen enkele vrouw met rust laten.

Lina: Dat is helemaal niet waar. Mijn Giorgio is mij volledig trouw. Hij kijkt wel eens naar andere vrouwen, maar dat is alles. Hij zou nooit iets met een andere vrouw beginnen.

Sofia: Jaja.

Lina: En daarbij, hij is tenminste niet verwijfd.

Sofia: Mijn Roberto ook niet.

(... ruzie ... tot de Don tussenkomt)

Don: Dames, dames. Het is wel duidelijk. Horen is duidelijk geen probleem, maar zwijgen is blijkbaar nog te moeilijk.

Don: Morgen is er een andere proef waar we jullie weer bij nodig hebben. Iets dat mijn zonen ook goed moeten kunnen is zich vermommen. Bij een overval bijvoorbeeld is het belangrijk dat ze niet herkend worden.

DAG 4: 15 juli (rakkersdag) (moorden)

Materiaal:

Bureau

De meest waanzinnige verkleeding

Acteurs:

Don

Vito

Giorgio

Rolando

Roberto
Lina

Helena
Sofia

Iedereen verkleed

Verhaal:

(De Don komt op met de drie vrouwen)

Don: Oké, dochters. De proef van vandaag is de volgende: Zo dadelijk komt hier een rij vermomde mannen. Jullie moeten proberen jullie echtgenoten eruit te pikken. We zullen eens kijken of ze zich goed vermomd hebben.

(Muziek: I'm too sexy ... Er komt een rij verklede (zo waanzinnig mogelijk!!!) mensen op. Ze gedragen zich als volleerde fotomodellen, Rolando is verkleed als vrouw)

Vito: Voilà, dames. In deze rij mannen zitten ook jullie echtgenoten. Aan jullie om ze eruit te halen. Wie begint er?

Lina: Ik wil wel eens proberen.

(Ze loopt verleidelijk langs alle mannen, kijkt eens diep in hun ogen, voelt hier en daar eens (hou het deftig), wanneer ze Giorgio passeert kan deze zich niet beheersen en pitst in haar ...)

Lina: O schatje. Ik heb hem gevonden, Don. Dit is mijn Giorgio.

Don: Helena, nu jij. Kan jij Rolando terugvinden. ?

Helena: Ik zal eens proberen.

(Ze gaat naar de rij, maar begint al snel te panikeren.)

Helena (huilerig): Maar ik zie mijne Rolando niet! Ze zijn allemaal vermomd! Dat is veel te moeilijk! Ik kan dat niet. Ik weet niet wie mijn Rolando is! Ik kan hem niet vinden ...

(Rolando stapt naar voor, want hij kan het niet meer aanzien.)

Rolando: Helena, je moet niet huilen. Het is allemaal zo erg niet. Kom hier.

Helena: Rolando, ik ben zo blij dat je terug bent. Ik was je kwijt. Ik wist niet waar je was. Wil je dat nooit meer doen. Ik was zo bang.

Rolando: Je moet niet bang zijn. Ik zal mij nooit meer vermommen.

Don: Sofia, kan jij Roberto er ook uithalen?

Sofia: Geen probleem.

(Zet zich schrap, haalt diep adem en brult): ROBERTO, kom hier!!!

Roberto (springt uit de rij): Ja schatje, hier ben ik.

Don: Dat wordt dus ook al niets. Over dan maar naar de volgende proef. We zullen eens testen hoe hard jullie zijn. Zijn jullie in staat om iemand koelbloedig koud te maken?

Vito: Vandaag kunnen jullie nog wat oefenen met jullie wapens. Morgen mogen jullie eens laten zien wat jullie waard zijn als er gevochten moet worden.

DAG 5: 16 juli (speelclubdag) (gokken)

Materiaal:

Bureau

Acteurs:

Don
Vito

Giorgio
Rolando

Roberto

Verhaal:

(De drie zonen komen binnen, ze zijn alledrie ingepakt, hebben kneuzingen, blauwe ogen enzovoort)

Don: En jongens, wat is er gebeurd?

Roberto: O papa, het was verschrikkelijk. We waren aan het oefenen, zoals jij ons gisteren gevraagd had. We waren ons nog maar juist aan het opwarmen en de drie zonen van Don Degoutantio kwamen voorbij.

Don: En dan?

Rolando: Ze begonnen van alles te roepen en in plaats van ze totaal te negeren, kon Giorgio natuurlijk weer niet zwijgen.

Giorgio: Ik zal mij wat laten uitschelden, zeker.

Vito: Giorgio, je weet dat de vrede met de familie van Don Degoutantio heel broos is, ze mag niet op het spel gezet worden omwille van wat kinderstreken. Maar hoe komt het dat jullie er dan zo gehavend uitzien, dat is niet van wat roepen.

Giorgio (stoer): Nee, ik ben er naartoe gestapt en heb gevraagd of ze alles wat ze geroepen hadden, ook in mijn gezicht durfden te herhalen.

Rolando (droog): En ze durfden dat dus.

Giorgio: Ja, inderdaad en toen heb ik de oudste een koek op zijn gezicht gegeven.

Rolando (nog droger): En hij lustte dat koekje niet.

Giorgio: Dat klopt, hij sloeg terug. En hij is drie koppen groter dan ik en twee keer zo breed.

Roberto: Ja, wat een struise gast.

Giorgio: En, pas op, ik zou hem af kunnen, maar ik was nog niet opgewarmd.

Rolando: Ja, en het was zo koud.

Giorgio: Lach er maar wat mee. Jij kon ook niet veel doen, hé?

Rolando: Allicht niet, met de ongelooflijke hulp van Roberto.

Don: Roberto? Verklaar dit eens even? Van waar komen jou verwondingen? Van wie van de broers Degoutantio heb jij slaag gehad.

Roberto (stil): Van geen enkele.

Don: Excuseer?

Roberto: Van geen enkele. Ik ben gevallen, toen ik ging lopen.

Vito: Dat was heel moedig. Je ging hulp halen zeker?

Roberto: Jaja.

Rolando: Ja, en ik bleef dus alleen over. Roberto was gaan lopen en Giorgio lag op de grond de struise uit te hangen. En alleen tegen drie man kon ik dus niet veel doen.

Don: Met andere woorden, als ik eens wil gokken, moet ik mijn geld zeker niet op jullie zetten, want ik ben het toch zeker kwijt. En dat brengt mij ineens tot de volgende opdracht. Ik wil wel eens weten hoe goed jullie thuis zijn in de gokwereld. Laat vandaag eindelijk eens zien wat jullie waard zijn.

DAG 6: 17 juli (keukendag) (contacten)

Materiaal:

Bureau

Acteurs:

Don
Vito

Verhaal:

Vito: En jongens, veel winst gemaakt gisteren of hebben jullie iets bijgeleerd?

Giorgio: Ik heb gisteravond iets nieuw leren kennen. Ik had een bordje zien staan waarop stond: Bingo-avond. En ik dacht daar ga ik eens naartoe, misschien leer ik daar nog wel iemands kennen. Je weet nooit.

Lina: En schatje, heb je iemand leren kennen?

Giorgio: Ja, veel vrouwen.

Lina: Je bent me toch niet ontrouw geweest?

Giorgio: Wees gerust, schat. De gemiddelde leeftijd was daar 130 en ik was de enige die al zijn tanden nog had. Maar papa, met bingo-avonden valt volgens mij

Giorgio
Roberto
veel geld te verdienen.

Vito: Dat is zo. Het enige probleem is dat je ons niets nieuws vertelt, we organiseren die avonden al bijna twintig jaar.

Don: Zeg, tussen haakjes. Waar is onze Rolando?

Sofia: Helena had weer een kuur. Hij moest mee naar de winkel om spaghettikruiden te gaan kopen.

Don: En weten jullie wat hij gisteren gedaan heeft?

Sofia: Niets, want Helena had ook gisteren een kuur. Ze dacht dat hij door te gaan gokken een of andere vieze ziekte kon opdoen en ze liet hem niet gaan. Hij heeft geprobeerd het uit te leggen, maar hij kreeg het niet aan haar verstand.

Vito: En Roberto, wat heb jij gedaan?

Lina
Sofia

Roberto: Ik ben ...

Sofia: Roberto is naar het casino geweest om daar alle trucjes te leren.

Roberto: Dat klopt.

Don: En heb je trucjes geleerd?

Roberto: Ik heb daar een hele avond bij een roulette tafel gezeten. En die werd bediend door zo een knappe gast. Dat kan je je niet voorstellen. Hij had van die ongelooflijke blauwe ogen. En van dat schoon blond haar. Ik was dus helemaal afgeleid. Ik vergat de helft van de tijd in te zetten. Ik weet zelfs niet of ik gewonnen of verloren heb. Ik verdronk helemaal in zijn ogen.

Giorgio: En hoe is het afgelopen met die mooie jongen?

Roberto: Toen hij gedaan met werken had, werd

hij opgepikt door een vrouw in een blauwe BMW, net zo een zoals Lina er één heeft.

Lina (heel snel): Ja maar, ik ben de hele avond thuis geweest!

Don: De volgende proef vergt wel wat organisatie. Iets dat voor het voortbestaan van de familie enorm belangrijk is, zijn de contacten. Wij hebben overal onze mannetjes, in elke sector en in elke stad kennen we wel iemand.

Ook met de andere misdaadfamilies moet af en toe onderhandeld worden. Jullie gaan vandaag alledrie op stap en zullen contact moeten leggen met een andere misdaadfamilie. Morgen mogen jullie vertellen wat het resultaat is.

DAG 7: 18 juli
(leidingsdag)
(familie)

Mama Miracoli zal heel de dag bij jullie blijven en morgenvroeg verwacht ik het verslag van jullie belevenissen.

DAG 8: 19 juli (toppersdag) (versieren)

Materiaal:

Bureau

Acteurs:

Don	Rolando	Helena
Vito	Roberto	Sofia
Giorgio	Lina	Mama

Verhaal:

Don: En Mama, hoe is de familiedag verlopen?

Mama (*niet overtuigd*): Goed, ze hebben zich allemaal redelijk gedragen.

Vito: Dat klinkt niet echt overtuigd?

Mama: Dat is ook zo. Ze proberen wel overeen te komen, maar voor het minste maken ze ruzie, vooral de meisjes dan. Onze zonen trekken zich er allemaal niets van aan en hebben zich heel de dag afgezonderd. Elk in een hoekje.

Don: Wat deden onze zonen dan?

Mama: Over onze Roberto begin ik mij toch zorgen te maken. Dat hij eerst de Flair leest en daarna de Libelle tot daar toe. Maar toen hij begon te breien ... Ik weet het niet. Is dat eigenlijk wel normaal?

Don: Nee, dat is niet normaal. En onze Rolando?

Lina: Die heeft heel de dag de intellectueel uitgehangen. Eerst de Financieel Economische Tijd lezen, dan surfen op internet.

Helena: Surfen? Hij is heel de dag niet buiten geweest. En daarbij er was geen wind.

Sofia: Zwijg, stomme koe. Dat is toch beter dan uw Giorgio. Die gebruikt internet alleen maar om naar andere vrouwen te loeren, bij voorkeur vrouwen met weinig kleren aan.

Lina: Mijn man heeft tenminste smaak en dan kan je van jouw man niet zeggen. Wie wil er nu getrouwd zijn met een gendarm. Het enige wat jij niet hebt is een snor. En dan nog. Als je je eens een week niet scheert, heb je dat misschien ook nog. En daarbij Giorgio kijkt dan wel naar andere vrouwen, maar hij heeft wel voor mij gekozen. Wij houden van elkaar. Wie bij jullie de man en de vrouw is, is mij niet altijd duidelijk.

Mama: Zo gaat het dus de hele dag. Als de ene iets zegt, springt een van de anderen er direct op. Ze maken de hele dag ruzie. Het is om gek van te worden.

Don: Is er dan geen enkel ogenblik dat ze overeen komen?

Mama: Ja, het gebeurt. Maar bij het minste zitten ze weer op elkaars kap.

Don: Jongens, jullie weten dat wij in onze stiel regelmatig vrouwen en meisjes nodig hebben om voor ons te werken. Vroeger, voor ik met Mama Miracoli getrouwd was zorgde ik zelf voor die vrouwtjes. Maar ja, op mijn leeftijd ...

Vito: Dat wordt dan ook jullie opdracht voor morgen: Laat maar eens zien hoe het met jullie charmes gesteld is. Laat maar eens zien hoe goed jullie kunnen versieren.

DAG 9: 20 juli (astidag) (feest)

Materiaal:

Bureau

Handtas

Kerstgerief

Acteurs:

Don

Giorgio

Roberto

Vito

Rolando

Versierde griet

Verhaal:

Helena: Don, ik heb versiergerief bij voor mijn Rolando. *(Haalt kerstgerief uit een zak)*

Sofia: Dat kan toch niet. Rolando, ik vraag mij af waar jij haar gevonden hebt.

Don: Geen gekibbel, kinderen. Jongens, wie begint er? Daar is het meisje en het is een schoontje.

Roberto: Ik wil wel eens proberen. Dag juffrouw, mag ik u eens iets vragen? Waar hebt u die ongelooflijk mooie handtas gekocht?

Meisje: Wel, ik heb die gekregen van mijn vriend en die heeft ze gekocht op de markt bij den Eddy.

Roberto: A ja, uw vriend. Ja, ik vind het echt een heel schoon handtas. Maar ze komt van den Eddy van de markt.

Meisje: Ja, is daar een probleem mee?

Roberto: Euh, nee. Alhoewel. Een handtas van de markt vind ik toch wel een beetje ordinair. Ik koop allen handtassen van ... *(een of ander duur merk, dat ik mij waarschijnlijk niet kan permitteren, misschien kan iemand anders dit invullen)*

Meisje: Ordinair! Ik ben wel niet ordinair, hé! *(Slaat hem met haar handtas)*

Giorgio: Prutser. Succes bij de vrouwen, dat is mijne rayon. Ga allemaal maar eens opzij en kijk naar de 'Meester der verleiding'.

(Hij gaat heel zelfzeker naar het meisje, ondertussen legt hij nog snel zijn haar goed en knoopt nog een extra knoopje los, als hij bij het meisje is kan hij zijn handen niet thuis houden)

Giorgio: Dag schat. Ik zal het kort houden: ik ben Giorgio, de zoon van Don Mascarpone en de vlam van vele vrouwen. Ik heb passie in overvloed en alle vrouwen vallen voor mijn charmes. En aangezien jij echt wel een schoon kind bent, heb ik een voorstel: willen wij eens een kamer zoeken, waar wij eens rustig kunnen ... kameren? En als dat goed meevalt en jij laat zien dat je er iets van kunt, dan heb ik achteraf misschien wel een jobke voor jou.

Meisje: Zeg viezerik, wie denk jij wel dat je bent? Hou uw handen eens thuis. *(klets in gezicht)*

Rolando: Dat is duidelijk geen katje om zonder handschoenen aan te pakken. Ik zal moeten uitkijken wat ik zeg en doe of ik krijg hier ook wat motten.

Rolando: Juffrouw, mag ik u uitnodigen voor een intiem dineetje bij kaarslicht bij mij thuis?

Meisje: Dat klinkt interessant. En wat eten we?

Rolando: Overheerlijke spaghetti met een lekker glaasje wijn.

Meisje: o, mijn lievelingseten. Als het tenminste goed klaargemaakt is. Ik wist niet dat Italiaanse mannen zo goed konden koken.

Rolando: Ik? Koken? Ik kan helemaal niet koken. Maar het zal wel heel lekker zijn. Mijn vrouw kan immers overheerlijk koken.

Meisje: Uw vrouw? (*Loopt weg*)

Don: Ook dat wordt dus niks. Kinderen, vandaag zal ik mijn besluit nemen. Morgen deel ik jullie mee wie mij zal opvolgen. Maar omdat wij echte Italianen zijn en wel van een feestje houden, geef ik vanavond een feest. Jullie worden vanavond allemaal verwacht om er een lap op te geven. Laat mij en Vito Advisario nu alleen om te overleggen.

DAG 10: (vertrek)

Materiaal:

Bureau

Acteurs:

Don	Rolando	Helena
Vito	Roberto	Sofia
Giorgio	Lina	

Verhaal:

Vito: Goedemorgen, jongelui. Uitgeslapen? De Don en ik hebben gisteren nog zeer lang overleg gepleegd en wij zijn tot een besluit gekomen.

Giorgio: En pa, wanneer neem ik de zaak over?

Sofia: Hela, mijn Roberto is en blijft wel de oudste zoon.

Helena: Ja, en ik kan goed spaghetti koken.

Don: Kinderen, STILTE. De manier waarop jullie je gedragen, maakt mij duidelijk dat Vito en ik gisteren de juiste beslissing genomen hebben. Geen van jullie zal mij voorlopig opvolgen. Het is uit de proeven gebleken dat jullie er alledrie nog niet bekwaam voor zijn. Mijn besluit is dan ook het volgende: ik blijf voorlopig Don en jullie komen alledrie bij mij in de zaak werken als stagairs. Jullie zullen alle filialen afgaan om overal de stiel te leren en daarbij even van moeders rokken vandaan zal jullie ook geen kwaad doen.

Sofia: Ja maar, ...

Don: Ik wens hierover niet te discussiëren. Jullie gaan alledrie inpakken en vertrekken vandaag nog naar jullie eerste stageplaats. Vooruit ga inpakken en neem afscheid van elkaar.